

További fellépések

Szerző Administrator
2014. február 26.
Utolsó frissítés 2014. február 26.

Néhány újabb előadás

Március 8. (szombat), Apáczai Csere János Művelődési Ház és Könyvtár, 2083 Solymár, Templom tér 25., 16:00 óra, SZERETETTEL Kudlik Júliával,

valamint

A 2014. évi Megbékélési és Együttműködési díj átadására 2014. február 28-án este 18:00 órakor kerül sor Budapesten, a Párbeszéd Házában (VIII. Horánszky u. 20.)

A részletes program a következő:

A januári JM est videója (TVSS) 6 perc.

A "Mi így ünnepeljük a Karácsonyt" című pályázat különdíjasainak köszöntése. (Háttér: Felhívásunkra 103 jobbnál jobb pályázat érkezett be, az eredetileg meghirdetett egy helyett négyen jöhetnek Brüsszelbe, és több különdíjat adunk ki, két csoportban, itt, és későbbi időpontban Újvidéken.)

A 2014. évi Megbékélési és Együttműködési Díj nyertesének megnevezése

Laudációk:

Kis Rigó László, püspök

Karol Wlachovsky, műfordító

Kiss Szemán Róbert, egyetemi docens

Szvorák Katalin énekel

A díjat átadja: Surján László

A díjazott beszéde

A Díjazott beszéde után koccintásra, egy kis állófogadásra hívjuk a jelenlevő ünneplő közösséget.

A megbékélés nem lehet illúziókergetés

(Szvorák Katalin gondolatai magyarul és szlovákul a 2013-as Megbékélési és Együttműködési díj átadása után)

Népdalénekesként, - aki szinte kizárólag csak énekhanggal szoktam megnyilatkozni, - most mégis szólnom kell. Nem vagyok a szavak embere, (csak az elénekelt szavaké) és mozgalmakhoz sem szoktam csatlakozni. Kivétel a Charta XXI!

Immáron három éve elsők között csatlakoztam Nagymegyeren a Surján László által fémjelzett Charta mozgalomhoz, mert ez a politikai pártok fölé emelő és határokat átívelő megbékélési mozgalom igazán szívemhez közeli, hiszen munkásságom egyik súlypontja az itt élő népek megbékélésének elősegítése. Befogadó optikával szemlélem a népek együttélésének kulturális élményét, bár a politikát távolról figyelem, mégis a szlovák nyelvtörvényre a szlovák-magyar népdalpárhuzamokat tartalmazó Vox Humana albummal reagáltam.

A népdal nem ismeri a határokat, nem ismeri a kirekesztést, gyűlöletet. A népdal lelkülete, szépsége azért tudott kimagasló művészetté kristályosodni, mert az egykoron nagyrészt békében egymás mellett élő népek, nemzetek megajándékozták egymást saját népművészetükkel.

Politikai véleményt kinyilvánítani ritka alkalom számomra, mert Bartók 1937-ben megjelent gondolata gyakran visszacseng lelkemben: "...ahol a politika kezdődik, ott megszűnik a művészet és a tudomány, megszűnik a jog és belátás."

De jelenleg kivételes eseményről van szó: Stefan Hríb kitüntetése és nyilvános levele Surján Lászlóhoz most erre sarkall. Már jó ideje várom ezt a felemelő, gesztusértékű pillanatot. Az előítéletek lebontása lassú folyamat, de a kis lépések is óriássá tudnak nőni, ha kellő visszhangot kapnak, kellő súllyal. A viszálykodás a politika csinálóknak mindig komoly tökélet jelentett. Most az ellenkezője történik, két felelősségteljes értelmiségi, Stefan Hríb és Surján László felül tudtak emelkedni a két nép sérelmein, így ők többek aktuálpolitikai szócsöveknél. Mindketten vállalták, hogy saját nemzetük "közemberei" akár ki is rekeszthetik őket.

A megbékélés, a "kárpát-medenceiség" gyakran monomániás illúziókergetésnek tűnhet, eddig nem volt siker-story, csak harmadik utasnak kijáró magányos, boldogtalan karantén. Hríb és Surján László kéznnyújtása most határtalan örömet, bizakodást jelent számomra.

Szvorák Katalin Kossuth-díjas népdalénekes
Felvidék.ma 2013.jún.15.

Zmierenie nemô¾e by» ilúzia - Odkaz dvom významným intelektuálom

Posted on 2013/06/17 by milona

Konečne sa prelomili ľady!

Ako spevateľka ľudových piesní prejavujem svoje myšlienky takmer výhradne spevom, teraz však musím prehovoriť.

Nie som majsterka slova, teda okrem spievaného, a ani sa nezvyknem pridávať k rôznym hnutiam. Okrem Charty XXI! Pred tromi rokmi som sa medzi prvými pridala k Charte XXI, ktorú vo Veľkom Mederí odštartoval László Surján. Toto hnutie zmierenia, ktoré nepozná politické strany ani hranice štátov, je mi blízke. Veď aj v mojej profesii sa z veľkej časti snažím napomôcť zmiereniu národov žijúcich na tomto území. Som otvorená voči kultúrnym zážitkom zo spolužitia národov a hoci sledujem politické dianie iba z diaľky, na slovenský jazykový zákon som reagovala albumom Vox Humana, ktorý predstavuje paralely slovenských a maďarských ľudových piesní.

Ľudové piesne nepoznajú hranice, nepoznajú vylúčenie ani nenávisť. Krása ľudových piesní predstavuje hodnotné umenie, pretože národy, žijúce kedysi vedľa seba v mieri, sa navzájom obdarovali vlastnou ľudovou tvorbou.

Politické názory vyjadrujem iba zriedkakedy, pretože vo mne rezonuje výrok Bartóka z roku 1937, kedy povedal, že kde začína politika, tam končí umenie a veda, právo a uznanie.

Ak táto príležitosť je naozaj výnimočná: podnietilo ma významenie Štefana Hríba a jeho otvorený list adresovaný Lászlóvi Surjánovi. Už dlhšie čakám na toto mimoriadne gesto. Zbaviť sa predsudkov, to si vyžaduje čas, ale aj z malých kročiek sa môžu vykonať obrovské kroky, ak dostanú potrebnú ozvenu ich odkaz berieme vážne.

Hádky predstavovali pre politikov odjakživa dôležitý kapitál. Teraz sa však deje pravý opak: Dvaja významní intelektuáli, Štefan Hríb a László Surján, sa dokázali povzniesť nad krivdy národov, a práve preto predstavujú niečo viac. Obaja podstúpili riziko, že ich spoluobčania z radov vlastného národa, by sa im mohli otočiť chrbtom.

Zmierenie v Karpatskej kotline môže vyzeráť ako ilúzia a pravda je taká, že do dnešného dňa nemôže byť reč o veľkom úspechu. Podanie ruky zo strany Hríba a Surjána preto znamená pre mňa nesmiernu radosť a nádej.

Katalin Szvorák

Držitelka Kossuthovej ceny